Ervaringen en verwachtingen van patiënten over de rol van de huisarts in de rouwbegeleiding tijdens de vroege rouwfase na het overlijden van een naaste: een kwalitatief onderzoek (deel 1)

Haio: VAN GOETHEM Julie , KUL
Promotor: GOEDHUYS Jo , KUL
Praktijkopleider: Ampe Klara , D'HOOGHE Annick

Context: Huisartsen zien vaak rouwende patiënten en zijn goed geplaatst om hen te begeleiden tijdens hun rouwproces.

Onderzoeksvraag: Het doel van deze studie was om de ervaringen en verwachtingen van patiënten na te gaan over de rol van de huisarts in de rouwbegeleiding tijdens de vroege rouwfase met als doel de kwaliteit van de rouwbegeleiding in de huisartsenpraktijk te verbeteren.

Methode: In dit kwalitatief onderzoek werden 14 patiënten (negen vrouwen en vijf mannen) geïnterviewd over de rol van hun huisarts in de rouwbegeleiding. Aan de hand van een doelgerichte steekproef werden patiënten gerekruteerd via brief, e-mail of telefoon. Semi-gestructureerde interviews werden uitgevoerd in twee Belgische huisartspraktijken. Er werden geluidsopnames gemaakt van de interviews en data-analyse gebeurde volgens de QUAGOL-methode.

Resultaten: De meeste patiënten waren tevreden over de rouwbegeleiding door hun huisarts. Ze concludeerden dat rouw iets persoonlijks is en dat een sterke arts-patiëntrelatie hun rouwproces positief beïnvloedde. Hoewel alle patiënten rouwbegeleiding door hun huisarts apprecieerden, verwachtten ze niet meer dan een vorm van erkenning voor hun verlies, door te polsen naar hoe het met hen gaat en een luisterend oor te bieden. In de vroege rouwfase wordt verwacht dat huisartsen, op welke manier van contact dan ook, aan hun patiënten tonen dat ze beschikbaar zijn en willen helpen. Verschillende patiënten gaven aan dat ze niet wisten dat rouwbegeleiding een rol van de huisarts kon zijn. Daarom is het belangrijk dat huisartsen hun patiënten meer bewust maken van deze potentiële rol.

Conclusie: Patiënten concludeerden dat ze weinig verwachtingen hebben met betrekking tot rouwbegeleiding door hun huisarts, maar dat ze elke vorm van erkenning voor hun verlies appreciëren. Hoewel de verwachtingen van patiënten niet unaniem zijn, hoeft een huisarts niet te aarzelen om het onderwerp aan te halen. De verwachtingen van patiënten zouden geïmplementeerd moeten worden in interventiestudies en medische opleidingsprogramma’s om de kwaliteit van de rouwbegeleiding in de huisartsenpraktijk te verbeteren.